

Stjernen.

L. Ebbeson, Redaktør.

Alle Bladet vedkommende saasom: Indbøder, Adressforandringer o. s. v. adresseres "Stjernen" Dannebrog, Nebraska.

Penge kan sendes i "Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registeret Brev.

Hver Penge der sendes i løse Brev kan udgørerne ikke være ansvarlig.

"STJERNENS" AGENTER.

"Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og forstærke for Abonnementspenge.

- C. S. Christensen, Fremont, Neb.
 - R. W. Hansen, Cedar Rapids, Iowa.
 - Chr. Johnson, Minden, Neb.
- Prænumeranter eller manglende Eksemplarer jaas ved Agenterne naar Høvedsstedet derom skal lide.

Et Veltvirelses Strik lyder fra "Den Danske Pioneer's" afdeltede Kæmper i Anledning af en lille "How d'you do?" mellem vor St. Paul Meddelelse og os. Blev bare ikke exciteret, Hr. Reble! Sæt Dem ganske rolig ned — i Kulbunken, indtil Strækken gaar lidt over. Det hele var kun en Spas.

Et Dødsbudskab for Læserne var det sagt, at Hr. Reble, der længe har studeret Kunsten at tjene to Herrer, men senere mere specielt Etropologi, bliver alt mere angstelig og nærsø, efterhaanden som Tiden nærmer sig for Pilgrimsrejsten til Kongens Rødsbønder, hvor Estrup hin Vældige sidder i Spidsen for Raadet og skal afgjøre, om Rebles Afgift, Taarer og Patienter er stærke nok til at aabne Vejen til kongelig Raade og Gæst for Mark Hansens Pioneer.

Den nye Administration.

Ved Harrisens Indsættelse i Præsidentstolen i Mandags tiltræder det republikanske Parti en ny Magtperiode. Det har nu fuldstændig Kontrol af den udøvende Magt, og god Sikkerhed for, at ogsaa den lovgivende Magt vil komme i dets Hænder.

Denne koster et stort Ansvar paa Partiet, og der er noget vist ubehageligt for Landets Befolkning i Vædsigheden om at være prisgivet et enkelt Parti's Værd og Mægtigheder; naar et Parti har Magten i alle Regjeringens Afdelinger, er der meget større Fare for skadelig Lovgivning og usjovdesløs Administration end naar der er tilstede en sund og kraftig Opposition, som kan reise Udsejlerne.

Imidlertid er der Rum for det Haab, at de republikanske Ledere af tidligere Erfaring vil vide at stætte Værdien af et godt Raad, og at de vil stræbe efter at give Landet en sund og nøgenlunde samvittighedsfuld Administration. Saa længe som Vædsstillet Systemets Dødsdøder var hos dem, kan vi naturligvis ikke vente nogen Læmpelse af den Slags Ulykker; men der er mange flere Omraader, hvor paa Reform tiltrænges, og vi vil vente, at de giver os noget Brød og ikke de bare Sten.

Den afgaaende Præsident.

Grover Cleveland, som for fire Aar siden blev oppejlet til Landets første Embede, trak sig ifjoraa tilbage til Privatlivet. Saa ganske let vil det maaske ikke være, at bestemme hvilken Plads Mr. Cleveland bør tildeles i Landets Historie, men den ene Omstændighed, at han bragte Sejer til det demokratiske Parti efter 24 Aars vedholdende Nederlag, vil stedse sitre ham en fremragende Plads. Uden Tvivl vil ogsaa den upartiske Historiker finde meget at sige til Cleveland's Ros. Og hvad Nutidens angaar, er der Et, som vi alle — Republikanere og Demokrater — kan enes om; det er: Landets Fremgang er ikke bleven afbrudt.

Stude man betragte Mr. Cleveland's Administration fra Kritikers Standpunkt, vilde naturligvis den første store Indvending blive: Udbledelsen af den af ham lovede Reform i Civilretten. Det var Præsidenten og hans Partis erklærede Program at bringe det skammelige Syttesystem til en Ende, men omvendtstjødnt varme Tilhængere gjerne vil troste sig med at der er stet en Forandring til det Bedre i saa Henseende, er den desuagtet saa lille, at upartiske Jagttagere vel næppe ønsker at sjonne for Reform. Dog skal det som en Billedning mod Mr. Cleveland indbringes, at det virkelig ved hans Overtagelse af Embedet var hans oprigtige Hensigt og Tante, at gjenneføre den lovede Reform; men han fandt snart til sin Sorg, at det var simpelthen for de flere Stemmers Skyld, at paagjældende Planke var tværet ind i Platformen, og at det ikke saa meget var hans eget Partis Hø-

vedledere som nogle Mængdemper med Redaktør Curtis i Spidsen der virkelig ivrede for Reform i Civilretten. Dog skal det siges til Præsident Cleveland's Pris, at han længe holdt fast paa dette ubrækkede Princip (for Mr. Cleveland er en principfast Patriot og ikke Jagtpolitikker); men da de demokratiske Lederes Holdning blev alt mere og mere anmassende og truende — og senere aabnede vel Haabet om Gjenvalg ogsaa dets Friskelse — og Mr. Cleveland stridte for Skridt, og idag er det skjønt at Haab om Civilretts-Reform om trent paa lige Fod med Bøden der kraft.

Som ganske naturligt var, gav den vidende Reform sig Udslag i en temmelig stærk Repræsentation af Er-Rebeller i føderale Embeder. Ilysvorvel vi er en afgjort Modstander af de republikanske Medpolitikeres "Røde Skjorte" Eksempl, vil vi imidlertid ikke raade til en alfor drat Incorporation af forhenværende rebelle Blod i det politiske Legemes Røret. Almagamationsprocessen bør foregaa gradvis. Det kan være godt som en Tilfættning, men aldrig heldig som overvejende Behandele.

Paa den anden Side ser vi i Mr. Cleveland det største og smukkeste Eksempel paa moralsk Tapperhed siden Lincolns Dage. At erklære Mennekeslaeseri for at være en Forbrydelse, kævde addeles ikke større Sjælsstyrke end det behøvedes for lige i Tænderne af Landets sammensvorne Pengearistokrati at fremple den høje Værdstetostod som et slet og ret Røversystem. I dette Stykke hører Cleveland sin vokne Skikkelse højt over Historiens dagligdags Figurer. Her staar Patrioten, Principets Mand, den selvsændige Tænkter, hvis nægtige Raad ikke kan tammes ved Gulds bændende Skjær.

Mr. Cleveland trækker sig nu tilbage til Privatlivet ledsaget af alle hans Landsmænds bedste Ønsker, og de mere rettænkendes Tak. Hans hurtige politiske Ophøjelse frembyder et ganske enestaaende Eksempel i den amerikanske Historie. Hans forudgaaende Etaring var lille, desuagtet har han vundet sig et Raad, baade som Styre og Statsmand.

Svar til Hr. R. C. R., Rebr.

Ja, jeg kjender Miss Maria Abeline Brown. Hun er født her i Landet, men af norsk Herkomst.

Jeg befatter mig ikke med, hvilken Karakter Miss Brown eller nogen anden er i Besiddelse af.

J. R. J. Foged.

St. Paul, Neb., 2 Mars, '89.

Hr. Redaktør!

Da jeg er højlig forundret over den uforklærede Artikel, som "en Abonnent" har indrykket i "Stjernen" No. 9, saa beder jeg Dem om Plads for følgende fra Linjer.

Hvem denne Abonnent er, stulde jeg

have lyst at vide. Skriv Deres Navn, naar De skriver noget i Avisen! Om Deres Produktor ikke er Deres Navn værd, saa tror jeg heller ikke, at de er værd at bringes frem for offentligheden. Det er da ogsaa kun lidet Mening i disse uforklærede Bemærkninger.

Om Redaktøren af "Stjernen" kan sige sig ved at give Meddelelsen fra St. Paul samme Plads og Tæper som andre lokale Meddelelere, det maa han jo begribe sig selv, da han jo ved, hvor mange Penge han faar af Masses for Abonnement og Avertisement her fra St. Paul saavel som fra enhver anden Plads; han ved ogsaa, at denne Masseunderstøttelse ikke er usvarelig, men kan ophøre naar som helst, efter som det betaler sig for Abonnement eller Avertiserende at bruge hans Plads.

Kunde der ikke godt anvendes en Del af den Plads, der nu er anvendt paa Romaner (som jo i Grunden ingenting er værd) til lokale Meddelelser, og har vi ikke samme Ret som andre? Det er et Spørgsmaal, som jeg vilde ønske at rette til "Stjernen's" Redaktør.

Saa kommer Abonnement med en hel Del Brød om Kritiken over Dilettanterne her i St. Paul den 31te Januar. Hvem har Væren for denne Kritik? Tag "Stjernen" No. 6 og se. Denne Kritik har ingen Understøttelse og staar ikke under St. Paul Nyheder, saa den maa begribe sig selv som fabrikeret af Redaktøren eller andre Haandblangere, maaske endog af "Abonnement"; men ialfald saa er den sand og retfærdig og er det rette Udtryk og den varmeste Tak til vedkommende Dilettanter fra alle Danke her i og omkring St. Paul, og jeg tror fandelig ikke, at der er noget anstøende i samme, ialfald om der er, da kommer det ikke over Korrespondentens Hoved. Det synes jo lidt overmodigt at sige: "Det er neppe sandsynligt, at der tidligere i det danske Sprog har været trykt noget værre Ronfens, albeles bortset fra det for Dilettanterne fornærmelige i, at blive underkastet en offentlig Kritik". Vær rolig, Hr. Abonnent! Enhver, som optræder offentlig, maa være belavet paa at høre Kritik, og kan bare alle saa mild en Kritik, som Dilettanterne fik ved omtalte Kjærlighed, og som de, i forbis-

*) For en Gang for alle at rette Misforstaaelsen med Hensyn til Theaterkritiken, skal vi her oplyse, at Theaterkritiken var et Afstnit af "St. Paul Nyheder" før den Uge, men var ved en fejltagelse i Omtrykningen kommen bort fra eller foran det øvrige af Avisen. Iøvrigt er det Hr. Rasmussen meget taknemlig for hans venlige Omtale for "Stjernen's" Brev, og skal ogsaa sige for ham, om vi stulde behøve hans Assistance ved Redaktionen. Vor Vens Spørgsmaal om, hvorvidt de oite og en halv Spalters Rum, som nu optages af "Storbødens Tæper" og "Lørdag", ikke kunde erstatte med St. Paul Nyheder, skal vi henstille til de herede Værders, og særlig Værdens Afgjærelse. For vor Skyld ingen Naam; vi hjer os for Majoriteten. Kærlig kunde vi Hr. Rasmussen gaa os til Haande ved at fortælle, hvad han forhaar ved "uansænklig Behandling". — Red.

gaaende sagt, ærligt fortjente, saa kan de være stolte deraf, i Stedet for at blive fornærmede derved.

Kjære Abonnent, svar Deres Opfordring til at stoppe Meddelelserne her fra St. Paul, for jeg tror ikke at Vedkommende, efter at have faaet en saa uansænklig Behandling af "Stjernen's" Redaktør for sine Kritiker, vil fortsætte Arbejdet med Utal til Løn, ligesom jeg vil haabe og tro, at der er ingen anden Dantf, der vil prøve at gøre det Urimelige tilpas, og sluttelig vil jeg bede Dem om, Hr. Abonnent, naar De skriver igjen, da at vedseje Deres Navn, for at en kan se, hvem der stiller under en Abonnent, i Særdeleshed, naar De vil prøve at gjøre Dem selv vittig paa Deres egen Bekostning.

Med Agtelse
Peter Rasmussen.

Juniata, Rebr., 23 Febr. '89

Hr. Redaktør Ebbesen.
I "Stjernen" No. 5, 30te Januar, skriver Peder Rasmussen: "Bøderne forlør efter mere Blod." Dette gjør et stærkt Indtryk. Ved at læse videre saa jeg, at Dommeren og Politiet i Chicago er Bøderne, og at de har hængt en Del Folk, som ikke har gjort andet end, hvad der var ret og loovlig o. s. v. Hvis dette er den rene Sandhed, at Chicago's Dørigheid har gjort sig skyldig i Lovovertrædelse i den Grad, som P. Rasmussen siger, saa burde P. R. rejse til Chicago og ad loovlig Vej forde af dens Dørigheid at ophøre dermed og lade Anarkistene i Fred, samt saa den nuværende Dørigheid straffet for, hvad de har gjort, og saa en ny og retfærdig Dørigheid indsat, samt et nyt Politit uden "røde og blå Kæfer". Om P. R. er i den Stilling, at han trænger en Tolk, saa er der en Enke efter Parsons, han kan saa, og da opretter han noget af, hvad de har nedbrudt.

De Halvorsen.

Meddelelser fra Washington.

I Mandags paa Slaget 12 naaede den 50de Kongres dens Udgang og Oplosning. Denne Kongres' første og tapreste Gjerning er maaske Veltagelsen af det Forslag, der sjer fire ny Stjerner til de nationale Farver.

I Indsættelsen. — "Stjernen" gaar i Trykken inden Efterretningerne om den ny Præsidents Indsættelse ere indløbne. I Søndags var Udgifterne for den kommende Festsag meget triste. Regnen faldt i Strømme, og Draperiets, Vimplernes og Flagenes klare Farver blev forvandet til et stygt rødtøget Udseende. Dog var Folk maaske sammen i Hotellerne, hvor Madlugten fra Køstet, og Taften af Gjesternes vaade Klæder og Staaken fra Diskarderne tilfams udgjorde Bestanddelene for en stærkt blandet Atmosfære. Harrison selv sagte

sig en Dags Hvile for bedre at være beredt paa Morgendagens Besværligheder.

Fra Nebraska's Hovedstad.

Na, hvad har Legistaturen bestit i denne Uge?

Ja, den har da lavet to ny Love. Den ene gjør det loovligt for et County at vote Bonds for Opførelsen af et Court-Hus der koster over \$1500, med simpel Stemmeskerhed, den gamle Lov fordrved nemlig to Tredjedele Majoritet. Den anden Lov var om at Staten skal betale en vis W. J. Wilson i Telamah \$2,500 i Stadeserstatning, forbi han blev lide vansiret under et Forsøg paa at hjælpe Sjeriffen at arrestere en Indbrudstyv.

Desuden er Loven om at forpligte Assurance-felskaber til at betale det i Politien fulde paalydende Vælsb forbig fra begge Kamre og mangler blot Guvernerens Understift.

Senatet har vedtaget Raymonds Forslag, hvorved Jernbaner kan beslaglægges og sælges for at betale for Væren og Forage leveret Kontraktører under Anlægget af Vanen, i Tilfælde hvor Kontraktørerne nægte at betale.

Senatet har endvidere gjort det ulovligt for et Byraadsmedlem eller en Byembedsmand at have nogen Vængeinteresse i de Kontrakter som Byen aflutter. — Det skal være ulovligt i en Note eller Mortgage at indflette Forpligtelser om Betalingen af "Attorneys Fees". — Det foreslaas at bemyndige Guv. til hver Fjerde-Juli at benaade to Livstids-Staiffanger.

Forresten har Senatet sret megen Tid paa Begravelser. Blandt begravede Forslag kan nævnes: Rødes Forslag om Afkasselsen af Dødsstraffen, Junds Bill om Valgseblers Format og Størrelse, Linn's Bill om at give Kvinden Valgret og Raggarts Forslag om at forbyde Folk at vote Jernbane-Bonds. Sidste Sag fremkomte en heftig Debat.

Huset's vigtigste Arbejde har været Veltagelsen af Senator Ransoms Assuranceforslag. Den foreskriver, at i alle Tilfælde af Tab skal det Vælsb, som nu gaa efter Takation. Og i Tilfælde hvor den Stabelidte maa anvende Loven for at indføre sit Tilgodehavende, skal Kompagniet betale Proturatorafalere for ham. Det var nærmest Farmerementet i Huset som sluttede sig om dette Forslag; det var forjævede af Assurance-Lobbyen sparvede ind, det gik glat igjennem med 79 imod 7 Stemmer.

Gilberts Lov mod Rageri blev begraven; den fik kun 27 St., af hvilke de 21 var Farmerne.

Højesteret har nu afgjort den Kjendelse, at det daboelshovedet Submissionens Forslag ikke staar i Strid med Konstitutionen.

WELLS, RICHARDSON & Co's
IMPROVED
Butter
Color.

(Smarfarve)
Læbetretteligt i Sunde, Røds, Klæder, Guld, alle en klar og naturlig Farve, give alle Smøret hvidt og lavet af de bedste smøremidler. Præget i Zylinder af de bedste Materialer. De skal ikke tildele den, de lyder højt, at stib hite Dem, at nogen anden Slags er ligesom sig ham, at de smilte det bedste, og at de skal have Wells, Richardson & Co.'s forbedrede Smørfarve.
Tre Størrelser: 25 Cts., 50 Cts. og \$1.00. Tiljags alle Stæder.

Brugsanvisning.
Brug en eller to Tjefstube af Farven for hver Gallon af Smø. Et eller to Koging Mal med den vigtige Kvantum af brug. Som farven mudi i sig den og træ det om med en fast Ste.
At læse Smøret godt er en Kunst, og man maa bruge et lært Noget gjennem Etaring og dratriske Forsøg. For farve Mal slettet alle Deres Smøret en smul Jam-Skuler, om den anvendes paa rette Maade. Vær Omhygg for at de ikke bruger for meget af smøret, ibrer en høj Koging lide er smiligt om Vintren.
Samlende, som smilte at forlure Deres Smøret med hvad disse behøvede, burde have vor forbedrede Smørfarve paa Vaer. Tiltraekkelig Sværløst skal paa dette Smøret ender ender Handelen, som enten holder vor Smørfarve paa Vaer eller smilte at forlure den. Smøret Deres Udretteligt og fin og i liden Etang De smilte Sværløst smilte, og vi vil sende det krag.

Wells, Richardson & Co.,
Durlington, St.

Carl Schivødt,
Dansk Dyrslæge.
— Gæst Hospital —
Office i Genters Apothek,
Grand Island, Nebraska.

THE "MONARCH!"
LIDLAW'S IMPROVED BALER

Behandler alt Slags Hø med Lethed.

Kapacitet: 8-12 Tons pr. Dag
er i Spidsen for alle de andre,
let, smuk, stærk og varig.
— Send efter Circularer. —

Laidlaw's lymnare Baandmaskine
sparer 30-40 pCt. af Kostprisen paa Vaand.
En Treng kan lave 2-3,000
Vaand pr. Dag.

ed en og samme Bevælgelse strammes og
affikeres hørt Vaand og lægges i
udstrakt Stilling paa Rammen.

Circularer frit. Adresser:
W. A. LAIDLAW
Cherokee, Kansas.

Jofeph? Kom ikke med noget Snak mere, — jeg vil — jeg maa ned til ham! Se saa — Slip mig nu ned og — hold fast! Hun var allerede sprunget over Gæslænderet og Mændene maatte anstrænge sig af alle Kræfter for at modstaa det pludselige Nyl i Touget.

— Gud hjælpe os! raabte Klettenmeier og forjede sig, idet han løb sin Vej saa hurtigt, som om der ved Vallys sidste Ord var faldt ham noget ind. Alle stirrede med Forsærdelse efter hende, medens hun langsomt sank ned i Skyhavet, indtil det addeles skulte hende, maaske for evigt. Alle stod tause som Graven omkring det sted, hvor hun var forsvunden. Det stramme Toug var det Eneste, som gav den dødsstratte Piges Bevælgelse tilfende — Alles Opmærksomhed fæstede sig til det, om det vilde holde eller briste.

Paa Mændenes Bander perlede Sveden og uvilkaarligt prøvede deres Hænder Touget ved hver Knude, hvor det var sammensjæt, — et Mennekeslio ahang jo af om det holdt. — Saaledes sneg det ene Minut sig hen efter det andet, som om ogsaa Tiden var fastbundet til et Toug, som mørke Magter ikke slap Ijs. — Endnu er Touget stramt, hun maa altsaa endnu hænge i det og ikke have faaet Fødsels.

— Touget løber snart af, raabte den Sidste i Rækken, det strækker ikke til!
— Jofes Maria, staa os bi! — raabte Alle i Munden paa hinanden, det strækker ikke til!

Snart var der kun nogle Allen tilbage, og endnu kom der intet Tegn nede fra Dybet, at Vally havde naaet Maalet. Mændene trængte sig nærmere sammen og saa tæt hen til Hjørunden, som de kunde, og gav saa meget som muligt ud af Touget. — Derfor det ikke strakte til, derfor Alt var forjævede og de igjen maatte trække Vally op for at lade hende tiltræde denne Dødens Vej påany, — en stærkkelig Tante!

Pludselig slappes Touget — det var et frygteligt Djeblik! Er det rovet istykker eller har huu faaet Fødselse?

Kvinderne gråd højt — Børnene og Mændene begyndte at vilke Touget op, dog kun en kort Længde — det strammes påany! Det var altsaa ikke bristet, det holder, — Vally har faaet Fødselse! Og nu — tys, hø! Er det ikke et langt, hængende Raab fra Dybet — og Alle sendte med skælvede Stemme Svar tilbage. Atter slappes Touget, man vilker det op, dette gjentages nogle Gange, det ser ud som om Vally klatter op langs Klippesægen. Imidlertid er det blevet Dag, men en fin, kold Regn risler sagte ned, og Laagemasjerne blive bestandigt tattere og tattere nede i Dybet. Pludselig tager Touget en straa Retning, hun

syntes at vilde føre det længere til højre, Mændene givde efter og flytte sig noget over mod den højre Side af Stien; Vally syntes at stige højere og højere op, thi man maa stadig vilke mere op af Touget. — End være lovet, sagde nogle, han kan ikke være faldet dybt ned — naar han ligger saa højt oppe, kan han endnu leve? — Hun søger maaske kun endnu efter ham! mente Andre. Pludselig gav det et Tyl i Touget, et Djeblik senere blev det igjen slapt — og et hvinende Strig høretes nede fra Dybet.

— Det er bristet! heb det fra Alles Læber.
Nej, det strammes påany — det var maaske blot et Glædesstrig — hun har maaske fundet ham! Kvinderne ligge paa Knæ, selv Mændene bede, thi om de end alle havde Storbødens overmodige Datter — for en saa øffervillig Pig, der søver nede i Kofset i den største Fare og Frygt, for hende staar Alles Hjerte; Alle ere angstelige, Alle tvivlende i Sjæleangst, om hvad Udvaldet skal blive. D, gid der dog vilde trænge en Soltraale op til dem gjennem Taagen, kun et eneste Djeblik! Alle staa rolige og se paa hinanden; de kunne Intet opbage og maa overlade det til Tiden, der sniger sig langsomt frem. hvad den vel vil føre frem for Dagen.

Touget staar, men der kommer ikke en eneste Lyd fra Dybet. Er det bristet og hænger maaske kun fast i en Klippeløst, medens Vally allerede ligger knukt nede i Achen? Hvorfor kommer der intet Tegn, inten Raab? Der kan maaske endnu gaa mange Timer, førend der kommer Hjælp fra Landsbyerne.

Jungen rover at sige et Ord — Alle lytte med tilbageholdt Andbædet. Pludselig kommer Klettenmaier løbende.

— Se her, hvad jeg bringer med! Det er et fuldstændigt Redningsstoug, han bærer over Stulderen. — Gud være lovet! Da hun nævnte Gribben, faldt det mig ind, at falgig Ludford havde gjemt det Toug, hvorefter Strømminger firede Vally ned til Gribben — og se — jeg fandt det ganske rigtig oppe paa Loftet mellem gammelt Strammel.

— Det var et pragtig Fund! Klettenmaier, den gode Gud sender Dig! raabte Alle på engang. Gud give, at vi endnu kunne saa Brug for det, sagde en af de ældste i Landsbyens og saa modløs paa Redningsredskaberne; hun giver ingen Tegn mere!

— Hun ryster i Touget, streg den Forreste i Rækken; paa samme Tid hørte de hende raabe saa tydeligt, at man kunde forstaa det, da Alt blev roligt: — Er der endnu ikke kommet et Toug til?

— Jo, jo! Iob det jublende fra Alles Læber. Man sætter en Jernhage som